

Masha ja karhu

Olipa kerran pieni Masha niminen tyttö. Masha asui mummonsa ja pappansa kanssa vanhassa mökissä pienen kylän reunalla. Eräänä päivänä kylän lapset lähtivät metsään marjoja poimimaan ja pyysivät Mashaa mukaan. Mummu ja pappa eivät olisi halunneet päästää Mashaa lasten kanssa metsää, mutta Masha itki ja rukoili.

Niin mummo ja pappa antoivat Mashalle luvan mennä, mutta pyysivät tätä olemaan todella varovainen, ettei hän eksyisi.

Lapset löysivätkin paljon marjoja ja juoksivat innoissaan seuraavalle ja taas seuraavalle marjamättäälle. Mutta Masha oli pieni tyttö ja kohta häntä alkoi väsyttää. Masha ei jaksanut juosta yhtä nopeasti kuin muut lapset ja eksyi metsään.

Masha oli kauhuissaan. Hän ei löytänyt kotipolkua mistään. Jonkin matkaa käveltyään Masha näki metsän keskellä mökin. Masha riemastui, sillä hän ajatteli, että mökin asukkaat auttaisivat hänet varmasti kotiin. Hän astui sisälle mökkiin, mutta siellä ei ollut ketään. Masha oli todella väsynyt, joten hän meni makaamaan mökissä olevalle sängylle ja nukahti saman tien.

Jonkin ajan kuluttua Masha heräsi ja huomasi edelleen olevansa mökissä yksin. Mashan maha mourusi nälästä, joten hän päätti tehdä ruokaa. Syötyään tekemäänsä keittoa, hän päätti auttaa mökin asukasta ja siivosi koko mökin.

Silloin kuului möreä ääni: ”Kuka siivosi mökkini ja laittoi ruokaa?” Masha katsoi ovelle ja näki siellä seisovan suuren karhun. Masha vastasi: ”Minä vain, Masha. Eksyin metsään ja toivoin, että sinä voisit auttaa minut takaisin kotiin.”

Karhu ei kuitenkaan halunnut päästää Mashaa pois, vaan halusi tytön siivoavan ja kokkaavan hänen puolestaan jatkossakin. Niin Masha jäi asumaan karhun luokse, mutta mietti koko ajan, miten pääsisi pois. Lopulta hän keksi keinon.

Masha leipoi monta pientä piirakkaa ja pyysi karhua viemään ne mummolle ja papalle kylään. Masha sanoi laittavansa piiraat suureen koriin, mutta karhu ei saisi missään nimessä syödä niitä matkalla. Hän jopa sanoi seuraavansa karhua varmistaakseen, ettei karhu söisi yhtäkään piirasta matkalla. Karhu suostui ja meni käymään vielä ulkona ennen lähtöä.

Karhun huomaamatta Masha hyppäsi koriin ja nosti piirakkalautasen päällensä. Karhu tuli sisään, otti korin ja lähti matkaan.

Hetken aikaa käveltyään karhu istahti kivelle ja ojensi käpälänsä kohti piiraita maistaakseen yhtä. Silloin tyttö huusi korista: "Älä syö piiraita!" Karhu säikähti ja jatkoi matkaansa syömättä piiraita.

Lopulta karhu tuli kylän reunaan mummon ja papan mökille. Silloin kylän koirat alkoivat haukkua. Karhu säikähti koiria ja juoksi metsään. Masha nousi korista, juoksi mummon ja papan luokse, eikä enää ikinä mennyt yksin metsään.

